

KODU OKUT

KARINCA MİNA'NIN BÜYÜK EVİ

Karınca Mina'nın uzun zamandır bir hayali vardı. Kendi odasının olduğu bir karınca evi yapmak istiyordu. Ama bu hiç kolay değildi. Her gün işten sonra biraz taş taşıdı, biraz toprak kazdı. Bazen yoruldu, bazen arkadaşları dışarıda oynarken o çalıştı.

"Bu ev hiç bitmeyecek!" dediği anlar oldu. Ama her defasında derin bir nefes aldı. "Sabırlı olursam başaracağım." diye tekrarladı.

Günler geçti, haftalar geçti. Mina, sabırla çalışmaya devam etti. Her gün küçücük bir ilerleme kaydetti ama asla vazgeçmedi.

Bazı gün yağmur yağdı, taşıdığı taşlar dağıldı. Başka bir gün kazdığı toprağa bir kök takıldı. Ama Mina her defasında sabırla tekrar denedi.

Sonunda evi bitti. Küçük penceresi, yumuşacık yosun yatağı ve en sevdiği "kitap köşesi" tamamlandı. Evinin içinde otururken dışarıdan gelen rüzgâr sesi ona bir şarkı gibi geldi. Başını cama yasladı, gülümsedi. "Yorulдум, sabrettim ama değdi." diye mırıldandı.

Arkadaşları evi görünce hayran kaldı. "Nasıl başardın?" diye sordular.

Mina gülümsedi: "Her gün azıcık azıcık... Sabırla!"

KARINCA MİNA'NIN BÜYÜK EVİ

1.

☞ Mina'nın uzun zamandır hayal ettiği nedir?

2.

☞ Mina'nın evi yaparken karşılaştığı zorluklar nelerdi?

3.

☞ Mina sabırlı olmasaydı ne olurdu?

4.

☞ Mina'nın sabırla çalışması arkadaşlarına ne öğretti?

5.

☞ Sabırlı olmak zorunda kaldığın bir zamanı hatırlıyor musun? Ne hissettin?

TOSPIK'E KİM BAKACAK?

Okulun bahçesinde küçük bir kulübede yaşayan bir kaplumbağa vardı. Adı Tospik'ti. Her hafta bir öğrenci, Tospik'e bakmakla görevli oluyordu. Görevli öğrenci; Tospik'in suyunu koyuyor, marulunu veriyor ve kulübesini temizliyordu.

Bu hafta sıra Kerem'deydi. Kerem çok heyecanlıydı. Ama haftanın ilk günü "Bugün oyun oynayayım, yarın ilgilenirim." dedi. Ertesi gün de teneffüste arkadaşlarıyla top oynarken Tospik'i unuttu.

Üçüncü gün öğretmenleri sınıfa girdi ve sordu:

— Tospik'in kulübesi neden bu kadar dağınık? Suyu neden bitmiş?

Kerem sessizce başını eğdi. İçini bir üzüntü kapladı. Sonra koşarak bahçeye gitti. Tospik'e su götürdü, marul verdi, kulübesini temizledi. O gün Kerem şunu öğrendi:

"Sorumluluk sadece istemekle olmaz. Yapmak gerekir."

Artık her gün derslerinden önce Tospik'i kontrol ediyordu. Çünkü biliyordu ki küçük bir kaplumbağaya bakmak bile büyük bir sorumluluktuk.

TOSPIK'E KİM BAKACAK?

1.

☞ Sence Kerem neden Tospik'e ilk gün bakmadı?

2.

☞ Öğretmen, projedeki eksiklikleri söyleyince Ali, ne düşündü?

3.

☞ Kerem, sonunda ne öğrendi? Bu, onun davranışlarını nasıl değiştirdi?

4.

☞ Sen Kerem'in yerinde olsaydın ne yapardın?

5.

☞ Tospik'e bakmak neden önemli bir sorumluluktu?

HATA YAPMAK DOĞALDIR

Ali, okulda çok sevilen bir çocuktur. Sınıf arkadaşları ile birlikte grup çalışması yapıyorlardı. Herkes çok heyecanlıydı çünkü proje teslim tarihî yaklaşıyordu. Ali, projede onun üzerine düşen görevi arkadaşları kadar özenli yapamadı. Öğretmen proje dosyalarını ince-

lediğinde Ali'nin grubunun projesindeki eksiklikleri fark etti.

Ali biraz korktu. "Ya öğretmenim bana kızarsa?" diye düşündü. Ama sonra dürüst olmak gerektiğini hatırladı. Derin bir nefes aldı ve elini kaldırdı.

"Öğretmenim, projedeki eksiklikler bana ait. Eksik olduklarını şimdi fark ettim. Özür dilerim." dedi.

Öğretmen memnun bir şekilde Ali'yi dinledi. "Ali, hatanı dürüstçe kabul ettiğin için seni takdir ediyorum. Önemli olan hatayı kabul etmek ve düzeltmektir."

Ali, öğretmenin takdirini duyduğunda rahatladı. Öğretmeni ona gülümsedi ve "Şimdi eksik bilgileri tamamlayarak projeyi daha iyi yapabilirsin." dedi.

Ali, hatasının farkına vardıkdan sonra hemen eksik bilgileri tamamladı. Birlikte çalıştığı arkadaşları da ona yardımcı oldular. Proje sonunda, grup olarak büyük bir başarı elde ettiler.

HATA YAPMAK DOĞALDIR

1.

Öğretmen, projede nasıl bir hata yaptı?

2.

Öğretmen, projedeki eksiklikleri söyleyince Ali ne düşündü?

3.

Öğretmen, Ali'nin hatasını kabul etmesine nasıl tepki verdi?

4.

Ali, hatasını nasıl düzeltti?

5.

Hata yapmak ve dürüstçe itiraf etmek neden önemlidir?

BEN YAPABİLİRİM

Zeynep, okulda dans gösterisi için seçmelere katılmaya karar vermişti. Ancak bir sorunu vardı: Dans etmeyi çok seviyordu ama sahneye çıkmak ona korku veriyordu. “Ya hata yaparsam?” diye düşündü. “Ya herkes beni izlerken utancımdan durursam?”

Bir hafta boyunca her gün evde dans çalıştı. Bazen zorlandığı oldu, bazen terledi. Ama her gün daha fazla cesaret buldu. En büyük korkusu, insanlara nasıl görüneceğini düşünmektir. Ama bir sabah aynada kendisine bakarken “Ben yapabilirim.” dedi.

Gösteri günü geldiğinde Zeynep heyecanlıydı ama aynı zamanda kendine de güveniyordu. Sahneye çıktığında kalbi hızlı hızlı atıyordu. Birkaç saniye için zorlandı ama sonra müziğin ritmiyle uyum içinde hareket etmeye başladı.

Gösteri sonunda herkes Zeynep’i alkışladı. Zeynep gülümsedi ve şunu düşündü: Bir işi başarabilmek için cesaret gerekli. Sonrasında her şey daha kolay.”

BEN YAPABİLİRİM

1.

☞ Dans gösterisi seçmelerine katılacak olan Zeynep'in sorunu neydi?

2.

☞ Zeynep, nasıl cesaret buldu?

3.

☞ Gösteri sırasında Zeynep nasıl hissetti?

4.

☞ Zeynep'in cesur hareketi, ona ne kazandırdı?

5.

☞ Cesaret ve kendine güven duyguları neden önemlidir?

EMRE’NİN DOĞA SEVGİSİ

Emre, hafta sonları parka gitmeyi çok severdi. Bir hafta sonu, Emre parktayken, bir grup çocuk parktaki çiçekleri koparmaya başlamıştı. Emre, gördüklerine çok üzüldü. Çiçeklerin koparılması, doğanın zarar görmesi demekti. Bir süre düşündü, sonra yanlarına gitti ve “Çiçekleri koparmayın, onlar doğanın parçası ve herkesin görmesi için orada durmalı.” dedi.

Çocuklar şaşkın bir şekilde Emre’ye baktılar. “Ama biz sadece eğleniyoruz.” dediler. Emre gülümsedi. “Evet, eğlenmek çok güzel ama doğayı korumalıyız. Çiçekleri kopararak onun güzelliğini yok etmiş oluruz. Bu güzelliği başkalarının görmesine de engel oluruz.

Çocuklar Emre’nin söylediklerini düşündüler ve çiçekleri bıraktılar. Emre çok mutlu oldu. Doğanın zarar görmesine engel olmuştu. Uyardığı çocuklar, o andan itibaren çiçeklere zarar gelmemesi için daha dikkatli davrandılar.

Emre, doğanın korunması için yaptığı küçük bir davranışın ne kadar önemli olduğunu fark etti.

EMRE'NİN DOĞA SEVGİSİ

1.

Emre, parktayken neden üzölmüştü?

2.

Emre, çocuklara neden çiçekleri koparmamalarını söyledi?

3.

Emre'nin söyledikleri çocukları nasıl etkiledi?

4.

Emre'nin davranışı, diğer çocuklara ne öğretiyor?

5.

Sen doğayı korumak için neler yapabilirsin?

ÖZÜR DİLERİM

Berk, okulda en yakın arkadaşı Deniz ile her zaman çok iyi geçiniyordu. Birlikte oyun oynuyor, derslerine birlikte çalışıyorlardı. Ama bir gün, okulda tartıştılar. Deniz, Berk'in oyununu yanlışlıkla bozdu. Berk çok sinirlendi ve Deniz'e yüksek sesle "Artık seninle oynamam!" dedi. O an, ikisi de üzölmüş ve birbirlerinden uzaklaşmışlardı.

Berk, bir süre yalnız kaldı ve yaptığına pişman oldu. Berk'e çok kızmıştı ama "Belki de o kadar sinirlenmemeliydim." diye düşündü. O sırada Deniz, Berk'in yanına gelerek "Üzgünüm. Seninle oyun oynamak istemiştim, oyununu istemeden bozdum." dedi.

Berk, Deniz'in özrünü duyduğunda biraz şaşırdı. Bir an sessiz kaldı. Ama sonra gülümsedi ve "Ben de özür dilerim. Seni kırmak istememiştim." dedi. İkisi de birbirlerine gülümsedi. Yeniden birlikte oynamaya başladılar.

Berk, affetmenin ne kadar güzel bir şey olduğunu o an daha iyi anladı. Hem arkadaşını kırmamış hem de arkadaşlığını kurtarmıştı. O günden sonra Berk ve Deniz, birbirlerini daha iyi anlamaya başladılar.

ÖZÜR DİLERİM

1.

6 Berk ve Deniz neden tartıştılar?

2.

6 Berk, tartışma sonrası nasıl hissetti?

3.

6 Deniz, Berk'ten özür dilediğinde Berk nasıl tepki verdi?

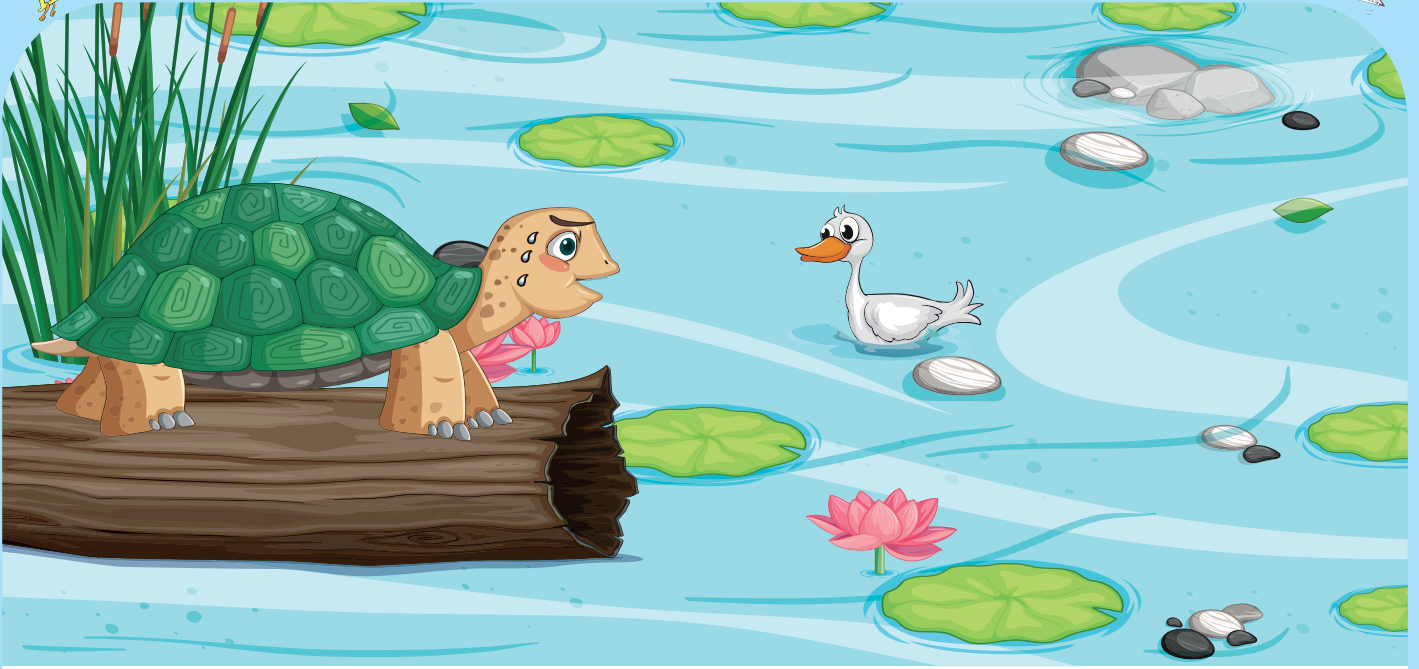
4.

6 Berk ve Deniz birbirlerini affettiklerinde ne oldu?

5.

6 Arkadaşlıkta affetmenin önemi nedir?

MAVİ İLE TOPI

Gölette, Mavi adında meraklı bir ördek yavrusu yaşıyordu. Mavi; uçmayı öğreniyor, suya dalıyor, çimenlerin arasında yuvarlanıyordu. Neşeli bir yavruydu ama empati kuramıyordu. Bazen diğer hayvanların duygularını fark etmeden davranıyordu.

Bir gün, yeni komşuları olan kaplumbağa Topi'yi gördü. Topi, ağır ağır yürüyordu. Mavi ona seslendi:

“Haydi, yakala beni!” diyerek suya atladı. Ama Topi kımıldamadı bile.

Mavi sabırsızlandı. “Neden oynamıyorsun, çok yavaştın!” dedi. Topi, başını eğdi ve “Ben elimden geleni yapıyorum ama senin kadar hızlı değilim.” diye fısıldadı.

Mavi, Topi'nin üzüldüğünü fark etti. Topi'nin durumunu anlamaya çalıştı. Topi yavaş hareket ediyordu ama bu onun daha az değerli olduğu anlamına gelmiyordu.

O an Mavi'nin içi burkuldu. Topi'nin yavaş olduğunu söylemek yerine, ona yardımcı olmanın daha iyi olacağına karar verdi.

MAVİ İLE TOPİ

Ertesi gün Mavi, Topi'nin yanına giderek "Bugün yarış yapmak yerine beraber yosun toplayalım mı?" diye sordu. Topi'nin gözleri parladı. "Gerçekten mi? Yavaş ama dikkatli toplarım." dedi.

İkisi birlikte gün boyu yosun topladılar. Mavi; Topi'nin sakinliğini, dikkatini ve sabrını fark etti. Topi'nin yavaş hareket etmesi, aslında daha çok ayrıntıyı gözlemlemesine ve daha dikkatli olmasına yardımcı oluyordu. Mavi, Topi'nin yavaş olmasının aslında onun güçlü bir özelliği olduğunu düşündü.

Akşam olduğunda Topi, Mavi'ye dönüp "Bugün çok mutlu oldum." dedi. Mavi gülümsedi. "Ben de... Anladım ki herkes farklı özelliklere sahip. Ama birlikte olmanın yolu, farklılıklara saygı duymaktan geçiyor.

O günden sonra Mavi, başkalarının duygularını ve ihtiyaçlarını daha fazla düşünmeye başladı. Herkesin farklı olduğunun farkına vardı.

MAVİ İLE TOPI

1.

☞ Mavi, Topi'ye ilk başta nasıl davrandı?

2.

☞ Topi neden üzölmüştü?

3.

☞ Mavi ne zaman empati kurmaya başladı?

4.

☞ İki arkadaşın birlikte yaptığı etkinlik neydi?

5.

☞ Empati kurmak neden önemlidir?

SEN DE KENDİ HİKÂYESİNİ OLUŞTUR.

